

[Indenrigsministeren.]

ærede statsminister udtrykte det forleden dag, så håber regeringen stadig at få en mulighed for i dette folketingsår at fremsætte et forslag til en rammelovgivning vedrørende den kommende kommunestruktur, men mere præcist kan jeg altså ikke besvare det ærede medlems spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Johan Asmussen beskæftigede sig navnlig, synes jeg, med spørgsmålet om grønlænderne, og da rejste det ærede medlem det meget store spørgsmål om de indfødte grønlænderes skattebetaling. Det falder jo selvsagt uden for dette, men jeg vil gerne sige, at det er et så stort og så vidtrækkende spørgsmål, at jeg for min del ikke tør tage stilling til det i dag.

Det ærede medlem hr. Diderichsen pegede med megen ret på, at gennemfører vi dette forslag, for så vidt angår rigsdanske, der arbejder i Grønland, havner vi i en forskelsbehandling, idet man altså kan arbejde skattefrit i udlandet, men ikke arbejde skattefrit i Grønland, og det kan få følger for tilstrømningen af nødvendig arbejdskraft til Grønland. Vi har ikke været blinde for, at dette synspunkt ville blive fremført og kunne fremføres med nogen vægt, men har alligevel ment, at afgørende grunde talte for, at man nu gennemførte denne ligestilling — det er jo det, der i realiteten er tale om — mellem gifte og ugifte.

Jeg takker altså for tilslutningen til lovforslaget.

Socialministeren (Bundvad): Også jeg takker for tilslutningen til at følge den tanke, der ligger i lovforslaget om, at bundgrænsen for opkrævning af folkepensionsbidrag skal følge bundgrænsen for opkrævning af kommuneskat.

Jeg har en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Johan Asmussen, der var inde på, at det måske var ønskeligt, at selv den fattigste betalte et bidrag til pensionen. Jeg synes, jeg har lov at minde om, at det ikke er så mange år siden, vi havde en skattelov, der forudsatte, at alle skulle betale kommuneskat, helt ned til et beløb af 2 kr., og det medførte — så vidt jeg husker tallene — at man måtte regne med mindst 5 kr.s udgift til administration for at få de 2 kr. opkrævet. Den idé er altså for

længst forladt, så jeg kan ikke anbefale, at man nu for dette område forsøger den vej.

I øvrigt er jeg selvfølgelig villig til at fremskaffe såvel de oplysninger om en ny skala, som det ærede medlem hr. Søren Andersen bad om, som et skøn over, hvad udgiften vil blive, hvis vi følger bundgrænsen for statsskatten, når udvalget beder mig derom.

Johan Asmussen: Jeg vil gerne sige til den højtærede socialminister, at jeg var selvfølgelig forberedt på, at den tanke, jeg luftede før, ville blive mødt med betragtninger om, at de beløb, der kunne blive tale om, ville blive så små, at det ikke kunne betale sig at opkræve dem. Det argument kender jeg godt, og det giver sig i og for sig af sig selv; men alligevel ville jeg sige, at det er jo ikke altid kun penge, det drejer sig om. Det forekommer mig, at der kan være grund til i nogen grad også at se på det, man kunne kalde det folkepsykologiske. Jeg mener — og jeg mener det alvorligt — at det er ikke uden betydning, at der ikke bliver store kredse i et samfund, som fritages for at betale skat; jeg vil igen sige, at det vil være forkert, at der bliver store kredse i et samfund, der ikke bevarer retten til, selv om det er med et symbolsk beløb, at betale et kontingent til samfundet. At det så kan koste noget mere, end hvad der ud fra et almindeligt rationaliseringssynspunkt ville gøre en opkrævning af beløbet rimelig — ja, det må vi for en gangs skyld så se bort fra.

Det kunne jo også være, at man kunne opfinde forenklingssystemer med hensyn til betaling af skatter i form af stempelmærker eller på anden måde — det er kun antydningssvis, jeg nævner det. Det er muligt, at man kunne komme betænkeligheden til livs ad nye og hidtil ukendte veje. Jeg vil som sagt gerne henstille, at man ikke helt lader den tanke ude af betragtning, at det også betyder noget — og det gør det for mange mennesker — at vide, at de betaler lidt for at være med i samfundet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.